

vica zgodila, katera njima, se ve, da težko dene. Celó dva druga sta bila za nasprotnega kandidata, ki sta tudi po po pomoti „v zlati knjigi“, le-ta dva pa sta in sicer prvičkrat za občino Št. Primožko narodno volila. Zlasti gre hvala narodnjaku Tomažu Helblnu p. d. Krančniku, ki je še le na pol ozdravel, slučajno izvedel, da se volitev vrši, ter še o pravem času prihitel, da je srečno ubranil, da nista se izvolila moža, katera bi pa po pravici bila prišla v črno knjigo. Čast, komur čast! — (Ker namnihče ni pripisal imen volilcev, povzeli smo iz privatnega pisma ono poročilo in nas veseli, da ste nam gledé na te volilce dali boljše pojasnilo. Ured.)

Iz Pilštanja. (Dober izid.) Dokončale so se volitve v občinski in okrajni zastop. Kar se občinske volitve tiče, zamoremo z veseljem zabiležiti, da smo se iznebili večletnega za občinski blagor ne baš vnetega svetovalca Jul. Schmidta, edinega zagrizenca pri nas, ki se le kaže kot ovca v izposojeni obleki, toraj varujmo se njih! Sedanji narodni obč. odbor pod vodstvom mnogozaslužnega in občepriljubljenega župana Mat. Zupančiča, naj takoj ukrepi, da bode poslovni jezik v naši občini izključljivo slovenski in naj se občinska hiša diči s slov. napisom. Naš trg, kakor pri obč. volitvah, tako v okrajni zastop volil je zanesljive može Zupančič, Poznič, Gubenšek, ter so nas sploh volitve v okraj. zastop kozijanski presenetile, kajti „Südmarkerjev“ sedi samo petorica, tudi teh se moramo v bodoče otresti in zavedna stranka si je izvolila občespoštovanega, mnogozaslužnega narodnega odvetnika dr. Rauscha za svojega zopetnega prvomestnika. Izbacili pa smo znane kričače, hujšakače in zagrizence Kuttlerja, Schmidta e tutti quanti, ki imajo čas se spočiti in premišljevati strogost narodnih naših mož. Le tako naprej z uma svitlim mečem, možje volici kozijanskega okraja, ter pri vsaki volitvi skrbno ločite ljuljiko od zrna in bodočnost je naša. Bog in narod!

Od Studenic. (Šola, otroci.) V resnici prav žalostno je gledati in poslušati naše otroke, kadar iz šole ali pa v šolo grejo, ker primerne pozdrava ne slišiš od njih. Eni ti svoj brušč ženejo naprej, drugi pa grejo tiho mimo tebe, tretji ti rečejo: dobro jutro, ako ravno je že poldne minolo. Sopot drugi pravi: dober den, ali le tega, da bi katero reklo: hvaljen bodi Jezus Kristus, tega ne slišiš od njih. Šolarjem, kakor tudi drugim, pa bi se iz krščanskega nauka prelepi pozdrav krščanski prilegal. V naših časih pa so vsakemu učencu posvetili, ko bi ne bil ljudi tako pozdravljali. Dragi bralec, ako pa greš v Makolsko ali v Laporsko faro v tistem času, ko boš šolarje srečal, verjami meni, da boš skorej od vsakega slišal prelepi kršč. pozdrav, čemu bi tega ne bilo pri nas? Ali se

stara lepa navada nikdar več ne bode povrnila v šolo? Dragi bralec, presodi to stvar sam, in našel boš, kje vzrok tiči, da imamo malo veselja pri šolarjih. Prijatelj.

Iz Slatine. (Nemška šola.) Letošnja spomlad ni prinesla nič kaj preveč veselja našim Slatinčanom. Klavrni in potrti lazijo okoli in še slatinska godba jim ne more razvedriti srca. Pa kaj bi se čudili temu? Saj jim je splavalo po vodi najlepše upanje, katero gojijo že toliko let v svojem srcu — nemška šola! Dne 6. marcija zapel ji je na Dunaju mrtvaški zvon. Četiri leta ustavljale so se tej šoli občine Sečovo, sv. Trojica, sv. Mohor, Brestovec, Rajnkovec, Nimno, Plat in sv. Katarina. Lani je vis. c. kr. ministerstvo potrdilo šolo z odlokom od 22. marcija štev. 18996; a letos je na pritožbo omenjenih občin vis. c. kr. upravno sodišče pod predsedništvom grofa Belcredija razveljavilo odlok vis. c. kr. ministerstva dne 6. marcija štev. 890, ter ovrglo protipostavno postopanje slatinske občine s „šulvereinsko šolo“ vred. Sic transit gloria mundi — vse na svetu mine! Koliko laži je bilo treba, preden so preslepili kmete za 'to šolo, češ „vsaj ne boste vi nič plačevali za-njo!“ Koliko truda je stalo naše Slatinčane, preden so zamogli pasti svoje nenasitljive oči na krasnem, zlatem napisu: „Deutsche Volksschule!“ Pa bodisi da jim vest ni dopuščala tega napisa, ali da se je njim samim preveč smešen zdel za naš slovenski kraj; kar čez noč prva beseda „Deutsche“ zgine v zid in zdaj še imamo čast brati le „Volksschule“. No, morebiti še zgine zadnja beseda „schule“ in tako ostane Slatinčanom samo „volk“. Bog jim ga požegnaj! Ravno tako ginejo klopi iz šole. V jeseni odpeljali so jih en voz v Loče, pred kratkim pa v Rogatec, in čuda! zopet ob tistem času, ko se sove in čuki glasijo. Nekaj še jih imajo na prodaj, kdor jih želi, naj se zglesi pri predsedniku „nemškega šulvereina“ — g. dr. Hoisselu, pa le o mlaju, kadar so temne noči. —r—

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Predsednik v drž. zboru je tudi v tej dobi dr. Smolka in namestnika sta mu baron Chlumecky iz liberalne levice in dr. Kathrein iz konservativne desnice, Zahvala za izvolitev dr. Smolka nima v sebi ničesar, da nam jo je treba vzeti v misel. Kakor se kaže, ne bode to poletje v drž. zboru večjih razprav ter spravi edino drž. proračun, sklepanje o njem v času, ko je polovica leta že pri kraju, še nekaj življenja v zbor, sicer pa še reši zbor le male stvari, iz večine brez daljših razprav. Tudi dobro, vsaj hrupa ne bode in poslance dobimo prej domov. — Na katoliškem shodu v Gradci bode, kakor je podoba, veliko

mož iz vseh stanov. „Tagespost“ se boji, da izgubi liberalna stranka poslej še to malo zavaznikov, kar jih ima pri nemških kmetih. Naj se le vresniči! — Za koroške Slovence se poteguje v drž. zboru na Dunaji letos posebno prof. Šuklje in slov. poslanci predložijo v ponedeljek v drž. zboru načrt postave, ki spremeni volilni red na ljubo slov. volilcev. — Shod podružnice sv. Cirila in Metoda v Štebnu pri Beljaku je bil velik, nad 400 je bilo kmetov navzočih. — Društvo „Narodni dom“ v Ljubljani ima v nedeljo občni zbor in je želeli, da postane zopet bolj živo njegovo delovanje, sicer še dolgo ne doseže — „Narodnega doma“. — Na Kranjskem je obiskovalolani 49.539 otrok ljudske šole. Za voljo zamud pri obiskovanju šole se je bilo naložilo 3751krat kazni v denarji in 942krat v zaporu. — Pri zadnji volitvi v mestni zastop v Gorici je propadel dosedanji župan dr. Maurovich, mož po rodu Slovenec, po mišljenji pa Lah in torej se mu je prav izgodilo. Odpadniku gre le propad! — Ces. namestnik za Primorje vit. Rinaldini je dobil naslov tajnega svetovalca Nj. veličanstva. — O binkošti je bilo v Trstu sila veliko tujcev, toliko jih že več let ni bilo. — V Istri je z zadnjih 10 letih naraslo število Slovencev in Hrvatov za 20.197, Lahov pa za 5641 prebivalcev. To pač ni ljubo Lahom, ali kaj si čejo? — V Dalmaciji imajo sedaj slavno potovalko, Evgenijo, svoje dni cesarico francosko. — Hrvaški sabor zboruje do srede julija in dobi v posvetovanje med drugim načrt postave „o pravici do vode“. Sicer pa se nihče ne meni veliko za sabor, ker vleče z madjarsko vlado in te ljudstvo ne mara. — Ogerski drž. zbor pretresuje načrt postave, ki premenja dosedanje politiške urade. Po tej dobi vlada več moči do njih in bode lahko predstavljala njih glavarje. Doslej pa jih ni mogla. Vsled tega pa so bili tudi večkrat neredi v njih uradih, pa tudi goljuhje.

Vunanje države. Okrožnica sv. očeta Leona XIII., ki razpravlja vprašanje delalcev, se že razpošilja in veje iz nje v resnici očetovska ljubezen do delalcev pa tudi do onih, ki jim dajo dela. Tako govori le namestnik Kristusa, „sina tesarja“. — Novo ministerstvo v Italiji si prizadeva z vso resnobo, da zniža stroške za državo in se ji vidi, da ni pod poveljem framasonov, ali težko, če se bode vzdržalo, kajti framasoni so na-nj „hudi“ in to pomeni povsodi, posebej pa še v Italiji veliko. — Predsednik francoske republike je bil te dni v večih mestih južne Francije pa se je izogibal, kar je mogel, cerkve. Mož je v tem oziru siromak, ker ne sme storiti, kar mu srce vleva. — V Parizu se sedaj ne more nihče voziti, ker kočijaži na železnicah za konje nočejo voziti, češ, da dobijo premalo plačilo. V tako ve-

likem mestu je to sitnoba. — V Belgiji pa je nastal zopet mir in so se delalci izpametovali; sedaj delajo vsi, katerih niso djali iz službe. — Na Nemškem se bojijo oo. jezuitov; lutrovce kar zona poletava, ako slišijo to ime in vlada je tega vesela. — Ruski car je ukazal, da se mora železnica napraviti iz Sibirije do Petrograda. Sibirija pa je mrzla dežela, v katero pošljejo take ljudi, ki so se zagrešili zoper postave, v pregnanstvo. Iz nje se ne vrne lahko človek domov. Železnica bode torej dobrota. — Rumunski kralj Karol obhaja 25letnico svojega vladanja. Kralj je v zlahti z nemškim cesarjem, ljudje v Rumuniji pa so slovanske krvi. Nimajo ga zato posebno radi. — V Srbiji vre med ljudstvom za voljo kraljice, katero je vlada s silo izgnala. To utegne biti prav nevarno, tudi naša država bode morala prej ko ne poslati več vojakov v Bosno, ki je na meji. — Grki so neki pomirili ljudstvo na otoku Krfu in sedaj so judje že brez straha. Za jude se torej skrbi tudi v Grškem kraljestvu! — V Afriki, v Zanzibaru so arabski trgovci s sužnji zopet veliko sužnjevajeli. Ali pa jih dobijo evropski vojak, to še ni gotovo in če se to ne izgodi, potem bode kacij 10.000 ljudi prodanih za sužnje Bog zna, v katere kraje. To je hudo poročilo. — V južno Ameriko, v Brazilijo dobijo kacij 25.000 judov iz Rusije. Ali jih bodo veseli! Jud ni za delo, tam pa brez dela ni mogoče živeti. Kaj bodo torej judje ondi počeli? Goljufovali domače ljudi, če se jim bodo le-ti dali. — V severni Ameriki so skorej povsod že siti tujih naseljencev in judov tam celo ne marajo. Sicer pa so tam domači ljudje že tudi pretkani in ne vsede se izmed njih lahko kateri judu na limanice.

Za poduk in kratek čas.

Turki v Podravji leta 1532.

Napisal J. Sattler.

(Konec.)

Dne 20. septembra je sultan velel prednjim četam iti proti Hrvatskeji; dne 21. je on sam odrinil od Maribora; dne 22. je šatoril blizu Ptuja; dne 23. so šli Turki skozi Haloze in čez Macel proti Vinici in Varaždinu z velikim trudom, ker so bili vsi poti ob meji pregrajeni in prepreženi z zaseki. Zategadel se je celo govorilo, da bi jo Turek utegnil mahiniti proti Kranjskeji, češ, da se ogne teh ovir. Od dne 4. do 23. septembra, torej dvajset dnij so bili neverniki na Štajerskem, 11 dnij pa na Slovenskem.

Tako je krvavela uboga domovina; toliko bede in britkosti so prestali predniki naši! Bili so pravi mučeniki. Vendar je še hujša usoda zadela one, katere so Turki gnali v suž-